



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De altioribus rebus, & occultis iudiciis Dei non scrutandis. 58

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

Dummodo tandem ad portum salutis
perueniam, quid curæ est, quæ &
quanta passus fuero? Da finem bonum:
da felicem ex hoc mundo transitum.
Memêto mei Deus meus, & dirige me
recto itinere, in regnum tuum. Amen.

CAP. LVIII.

*De altioribus rebus, & occultis iudiciis Dei,
non scrutandis.*

Fili,† caueas disputare de altis ma- Domi-
nus.
teriis, & de occultis Dei iudiciis:
cur iste sic relinquitur, & ille ad tan-
tam gratiam assumitur. Cur etiam iste
tantum affligitur, & ille tam eximiè
exaltatur. Ista omnem humanam fa-
cultatem excedunt: nec ad inuestigan-
dum iudicium diuinum, vlla ratio præ-
ualet, vel disputatio. Quando ergo hæc
tibi suggerit inimicus, vel etiam quidã
curiosi inquirunt homines, responde
illud Prophetæ: Iustus es Domine, & Ps. 11. 8.
rectum iudiciũ tuum. Et illud: Iudicia Psal. 138
Domini vera, iustificata in semetipsa.
Iudicia mea metuenda sunt, non dis-
cutienda, quia humano intellectui
sunt incomprehensibilia.

2 Noli

2 Noli etiam inquirere, nec disputare de meritis Sanctorum, quis alio sit sanctior, aut quis maior fuerit in regno
 2. *Tim.* 2. cælorum. Talia generant sæpè lites & cõtentiones inutiles, nutriunt quoque superbiam & vanam gloriam: unde oriuntur inuidiæ & diffensiones, dum iste illum Sanctum, & alius alium conatur superbè præferre. Talia autem velle scire & inuestigare, nullum fructum afferunt, sed magis Sanctis displicent: quia non sum Deus dissensionis sed pacis, quæ pax magis in humilitate vera, quàm in propria exaltatione consistit.

3 Quidam zelo dilectionis, trahuntur ad hos vel ad illos ampliori affectu, sed humano potiùs quàm diuino. Ego sum, qui cunctos condidi Sanctos ego donavi gratiam: ego præstiti gloriam. Ego noui singulorum merita; ego præueni eos in benedictionibus dulcedinis meæ. Ego præsciui dilectos ante
Iuan. 15 sæcula; ego eos elegi de mundo, non ipsi me prælegerunt. Ego vocaui per gratiam, attraxi per misericordiam: ego perduxi eos per tentationes varias. Ego infudi consolationes magnificas;
 ego

ego dedi perseverantiam: ego coronavi eorum patientiam.

4 Ego primum & novissimū agnosco; ego omnes inestimabili dilectione amplector. Ego laudandus sum in omnibus Sanctis meis; ego super omnia benedicendus sum, & honorandus in singulis, quos sic gloriosè magnificavi & prædestinaui, sine ullis præcedentibus propriis meritis. Qui ergo vnum *Iac. 2.* de minimis meis contempserit, nec magnum honorat; quia pusillum & *Sap. 6.* magnum ego feci. Et qui derogat alicui Sanctorum, derogat & mihi, & cæteris omnibus in regno cælorum. Omnes vnum sunt per charitatis vinculum: idem sentiunt, idem volunt, & omnes in vnum se diligunt.

5 Adhuc autem (quod multo altius est) plus me, quàm se & sua merita, diligunt. Nam supra se rapti, & extra propriam dilectionem tracti, toti in amorem mei pergūt, in quo & fructivè quiescunt. Nihil est, quod eos auertere possit aut deprimere: quippe qui æterna veritate pleni, igne ardescunt inextinguibilis charitatis. Taceant igitur carnales & animales homines, de Sanctorum

etorum statu differere, qui non norunt nisi priuata gaudia diligere. Demunt & addunt, pro sua inclinatione, non prout placet æternæ veritati.

6 In multis est ignorantia, eorum maximè, qui parum illuminati, rarò aliquem perfectæ dilectione spirituali diligere norunt. Multum adhuc naturali affectu & humana amicitia, ad hos vel ad illos trahuntur: & sicut in inferioribus se habent, ita & de cælestibus imaginantur. Sed est distantia incomparabilis, quæ imperfecti cogitant, & quæ illuminati viri, per reuelationem supernam speculantur.

Eclis. 3. 7 Caue ergo fili, de istis curiosè tractare, quæ tuam scientiam excedunt: sed hoc magis satage & intende, vt vel minimus in regno Dei queas inueniri. Etsi quispiam sciret, quis alio sanctior esset, vel maior haberetur in regno cælorû: quid ei hæc notitia prodesset, nisi se ex hac cognitione coram me humiliaret, & in maiorem nominis mei laudem exurgeret? Multò acceptius Deo facit, qui de peccatorum suorum magnitudine, & virtutum suarum paruitate cogitat, & quã longè à perfectione
san-

Sanctorum distat; quàm is, qui de eorum maiori-
tate vel paruitate disputat. Melius est sanctos deuotis precibus &
lachrymis exorare, & eorum gloriosa suffragia humili mente implorare;
quàm eorum secreta, vana inquisitione persequi.

8 Illi benè & optimè contentantur, si homines scirent contentari, & vaniloquia sua compescere. Non gloriantur de propriis meritis, quippe qui sibi nihil bonitatis ascribunt, sed totum mihi, quoniam ipsis cuncta ex infinita charitate mea donauit. Tantò amore diuinitatis, & gaudio supereffluenti replentur; vt nihil eis desit gloriæ, nihilque possit deesse felicitatis. Omnes Sancti, quantò altiores in gloria, tantò humiliores in seipsis, & mihi viciniore & dilectiores existunt. Ideoque habes scriptum, quia mittebant coronas suas ante Deum, & ecciderunt in facies suas coram agno, & adorauerunt viuentem in secula seculorum. *Apo. 4.*

9 Multi quærunt, quis maior sit in regno Dei: qui ignorant, an cum minimis erunt digni computari. Magnum est, vel minimum esse in cælo, vbi omnes

nes

nes magni sunt: quia omnes filij Dei vocabuntur & erunt. Minimus erit in mille, & peccator centum annorum

Mat. 18 morietur. Cùm enim quærent discipuli, quis maior esset in regno cælorum? tale audierunt responsum: Nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cælorum. Quicumque ergo humiliauerit se, sicut paruulus iste, hic maior est in regno cælorum.

Mat. 6. 10 Væ eis, qui cum paruulis humiliare se sponte dedignantur: quoniam humilis ianua regni cælestis, eos non admittet intrare. Væ etiam diuitibus, qui habent hîc consolationes suas: quia

Mat. 5. pauperibus intransibus in regnū Dei, ipsi stabunt foris eiulantes. Gaudete humiles & exultate pauperes, quia vestrum est regnum Dei, si tamen in veritate ambulatis.

CAP. LIX.

Quod omnis spes & fiducia, in solo Deo est figenda.

Seruus. I **D**omine, * quæ est fiducia mea, quam in hac vita habeo? aut quod maius solatium meum, ex omnibus